

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

§. IV. De Possessione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

Rusticum verò sunt ager, vinea, pratum, p̄c̄rum stabulum à domo seiunctum.

Servitutes urbanæ sunt, ut tignum in tuum parietem admittatur, ut stillicidium in tuas ædes, vel aream tuam recipiatur, ut murus altius non attollatur, ut fenestra in muro non aperiatur. Servitutes rusticæ nominatæ sunt iter, actus, via, aquæ ductus. Iter est ius, quo pedes, vel eques potest commicare per fundum alienum, non tamen ducere iumentum, aut vehiculum, & actus est ius iumentum, vehiculum & armenta ducendi per prædium alterius. Via continet in se iter, & actum. Aquæ ductus est ius aquam ducendi per fundum alienum. Innominatæ verò sunt ius aquam hauriendi, pecora ad aquandi, pascendi, calcis coquendæ, arenæ fodiendæ,

§. IV,

De Possessione.

1. **P**ossessio alia est facti, quæ est actus possidendi abstrahendo, an justè, an injuste; & alia juris. Possessio facti, quæ ordinariè intelligitur nomine possessionis, definitur rei apprehensio, vel detentio, corporis, animi, & juris adminiculo. Dicitur 1. apprehensio, vel detentio: quia vel primùm fit, & tunc est apprehensio, quæ est incep̄tio possessionis: vel jam facta est, & tunc est detentio, quæ est continuatio possessionis. 2. Rei, qua

qua voce intelligo cum Lessio non solum res corporales, sed etiam incorporeas, ut sunt census, Beneficium, & similia, quæ à Theologis dicuntur possideri, à Juris-peritis vero quasi possideri. 3. *Corporis adminiculo*: quia ut res aliqua possideatur, debet apprehendi aliquo actu corporali, v. g. manibus, pedibus, oculis, vel simili modo, in se, vel in alio, in quo contineri censeatur. 4. *Animi*: quia res debet apprehendi animo illam possidendi tanquam suam. 5. *Juris*, id est jure non resistente, seu impediente: nam ad possessionem requiritur, ut Jus, seu leges non impedian, ne detentio rei censeatur possessio ejus; hinc detentio rei sacræ facta à Laico nequidem est possessio facti, jure id impediente. Contra fur acquirit possessionem facti respectu rei furtivæ profanæ, quia Jus non impedit, ne detentio talis rei sufficiat ad possessionem.

Possessio Juris est Jus insistendi rei tanquam suæ, non prohibitæ possideri. Dicitur 1. *Jus*, per quod differt à possessione facti, quæ est ipsa occupatio, vel detentio, ex qua Jus oriatur, si justa est: quod si non sit justa, non oritur ex ea Jus in conscientia. 2. *Insistendi rei*, hoc est, rem pacificè detinendi, & Juris remediis, interdum etiam armis tuendi adversus perturbantes. 3. *Tanquam suæ*, nam si quis insistat rei nomine alterius, non est vera possessio. Hinc Tutor non possidet bona Pupilli, sed Pupillus possidet per Tutorem, quia

F 5

Tutor

Tutor non retinet illa bona ut sua, sed nomine
Pupilli.

2. Possessio dividitur in naturalem, & civilem. Possessio naturalis est ea, qua res possessa corpore, & animo retinetur ut sua, dum scilicet quis corporaliter insistit detentioni rei tanquam suae, quod facit, qui rei in suo conspectu positae ita vicinus est, ut ei continuo adesse possit. Civilis est, qua res corpore, & animo apprehensa retinetur solo animo: sic possidet res suasis, qui abest, quamdiu habet animum eas retinendi. Hic additur tertia species possessionis, quae civilissima dicitur, & est ea, quae sola dispositione legis acquiritur absque omni corporis, & animi adminiculo, etiam id inscio: sic haeres parvulus possidet hereditatem defuncti sine ullo apprehensionis actu, & cognitione.

PARS